

Verslag leesclub Vrouwen van Nu: 17 januari 2011, t.h.v. Marijke

We bespreken het boek: **Het leven van Pi** van de schrijver **Yann Martel**

Wat vonden we ervan

Conny: mooie stukken, het begin is mooi, wel wat te veel op zee, het is heel bijzonder, het las ook wel gemakkelijk

Leny: mooi boek, sprookjesachtig, hier en daar langdradig, uitgesponnen, ook wel leerzaam

Ria en An: hadden het door omstandigheden niet gelezen

Marijke: met plezier al 2 keer gelezen, mooie stijl, geuren en kleuren, meesterlijk slot

Joke: geweldig mooi boek, pienter en met humor, hier en daar als overlevingscursus, zijn visie op religies, laaiend enthousiast

Gerda: ook voor de 2e keer gelezen, het is wel wat veel, religies en natuur met kennis van zaken en veel fantasie beschreven

Afwezig: Inge

Schrijver

Geboren in Salamanca, Spanje in 1963, Canadese ouders. Groeide op in Costa Rica, Frankrijk, Spanje, Mexico en Canada. Op 19-jarige leeftijd schreef hij een toneelstuk dat eigenlijk mislukte. Het boek "Het leven van Pi" betekende zijn doorbraak. Hij wint hiermee de Man Booker Price en is sinds zijn 27e in staat om van zijn pen te leven. Dit na een loopbaan als bordenwasser van bomenplanter.

Het boek

In het voorwoord maken we kennis met de hoofdpersoon Pi wiens naam al een vooruitwijzing is naar de oneindige oceaan waar hij na een schipbreuk terechtkomt. Maar eerst volgt nog een boeiend verhaal over zijn jeugd waarin zijn vader als dierentuinbeheerder hem veel leert over het dieren- en plantenleven. Ook zijn belangstelling voor verschillende religies beschrijft hij heel gedetailleerd en met humor. De inspiratie voor het vervolg van het verhaal heeft hij gehaald uit een recensie van een Braziliaanse auteur waarin een Berlijnse jongen met een panter op een vlot belandt. Iets soortgelijks overkomt ook Pi die de lezer meeneemt op een fantastische verhuizing over zee waarbij het gezin en een deel van de dierentuin schipbreuk leidt. Zijn belevenissen in de reddingsboot en zijn vindingrijkheid om de problemen aan te pakken dwingen bewondering af. Op het eind van het boek vertelt de jongen nog een andere, veel kortere versie van het verhaal dat wel parallellen vertoont met het eerste. Wat waar is wordt aan de fantasie van de lezer overgelaten.

Thema: De overlevingskracht van de jonge Pi

Het boek behoort tot het subgenre van de avonturenroman. Het is te vergelijken met Robinson Crusoe en Gullivers reizen; een imaginaire reis met een suggestie van echtheid. Het is in 36 talen vertaald. Het verhaal geeft een goed beeld van de gedragsverandering van mens en dier onder extreme omstandigheden.

Andere boeken:

Fictie: korte verhalen

Romans

1996 Self (over sexuele identiteit, te vergelijken met Orlando van Virginia Woolf)

2004 We ate the children last (een bundel korte verhalen)

2010 Beatrice and Virgil (over de holocaust)

Quote van hem

Literatuur is geen spiegel maar een schilderij

(Gerda Boone)